

ปัญหาของผู้แทนมาในการ เสนอขยายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล

นายมานิตย์ กิตติพานิชยกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาการศัลยศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2523

002373

i 1701976X

MEDICAL DETAILERS' PROBLEMS IN SELLING DRUGS
TO GOVERNMENT HOSPITALS

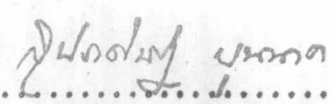
Mr. Manit Kittiphanichyakul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Commerce
Department of Marketing
Graduate School
Chulalongkorn University

1980

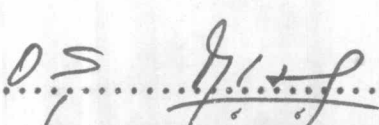
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัญหาของผู้แทนยาในการ เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล
โดย นายมานิตย์ กิตติพาณิชกุล
ภาควิชา การตลาด
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมภพ เจริญกุล

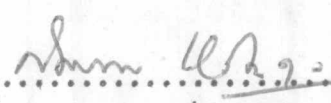
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของภาควิชา
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคิมฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ปรีชา วอนชอพร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์จตุรงค์กุล จากุรงคกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมภพ เจริญกุล)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาของผู้แทนยาในการ เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล
ชื่อนิติกร	นายมานิตย์ กิตติพานิชยกุล
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมภพ เจริญกุล
ภาควิชา	การตลาด
ปีการศึกษา	2523

บทคัดย่อ

ยาเป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีพของมนุษย์ ประชาชนในประเทศไทยซื้อและได้รับยาจากโรงพยาบาลของรัฐบาลและสถานีนอนมัย ประมาณ 13.2% ของยอดจำหน่ายทั้งหมด บริษัทยาในประเทศไทยจะมีหน่วยขายที่ทำหน้าที่เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาลโดยเฉพาะ ผู้ที่ทำหน้าที่เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของผู้แทนยา ปัญหาพื้นฐานที่ผู้แทนยาประสบคือ หาโอกาสเข้าพบแพทย์ได้ยาก และระหว่างเข้าพบก็พบได้ในเวลาจำกัด เนื่องจากแพทย์ต้องทำงาน นอกจากนั้นยังมีปัญหาไม่เข้าใจเทคนิคในการ เสนอขายหรืออาจได้รับการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่างๆ จากบริษัทไม่เพียงพอ การวิจัยปัญหาของผู้แทนยาในการ เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่ผู้แทนยาประสบในการ เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล, ศึกษาถึงการที่บริษัทยาเข้าไปมีส่วนช่วยเหลือผู้แทนยาแก้ปัญหาในการ เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล และเสนอแนะวิถีทางที่จะส่งเสริมให้การ เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีสมมุติฐานว่า "โอกาสที่ผู้แทนยาจะพบแพทย์เพื่อเจรจาเสนอขายยานั้นน้อยมาก เนื่องจากแพทย์มีเวลาจำกัด" และ "ตัวอย่างยา เอกสารยา ใบแจ้งราคา และ เอกสารวิชาการ จัดเป็นเครื่องมือที่ชี้แทนการ เสนอขายควรวางาของผู้แทนยาได้เป็นอย่างดี"

ลักษณะการวิจัยอาศัยข้อมูลปฐมภูมิมากกว่าข้อมูลทุติยภูมิ โดยแยกออกเป็น 6 บท คือ บทที่ 1 บทนำ, บทที่ 2 โครงสร้างของการตลาดยาในประเทศไทย, บทที่ 3 กระบวนการซื้อขายของโรงพยาบาลของรัฐบาล, บทที่ 4 กระบวนการ เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล,

บทที่ 5 การวิจัยปัญหาของผู้แทนยาในการเสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล และ บทที่ 6 สรุปและขอเสนอแนะ ทั้งนี้ได้อาศัยข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ ภาควิชาเภสัชกรรม หัวข้อเรื่อง "การศึกษาการบริหารงานขายของบริษัทยาต่างประเทศในประเทศไทย" และข้อมูลจาก Medical Progress (July 1978) ในหัวข้อเรื่อง "Contact with Pharmaceutical Companies" ประกอบการวิจัย สำหรับการวิจัยปัญหาของผู้แทนยาได้ใช้แบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นจากการสังเกตการปฏิบัติงานของผู้แทนยา สัมภาษณ์ผู้แทนยาและอาศัยกระบวนการเสนอขาย 6 ขั้นตอนของ Joseph W. Thompson ในหนังสือ Selling : Behavior Science Approach เป็นหลัก ได้แจกแบบสอบถามให้แก่ผู้แทนยา จำนวน 436 ชุด ได้รับแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้ กลับคืนจำนวน 171 ชุด หรือ 39.22%

ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงปัญหาของผู้แทนยาซึ่งบริษัทควรจะดำเนินการแก้ไข คือ ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเสนอขายยา ผู้แทนยาเกิดปัญหาในทุกขั้นตอนของกระบวนการเสนอขาย เนื่องจากผู้แทนยาขาดการ เรียนรู้ความการวางแผนที่ดีและ เจริญงาน และกานกระบวนการเสนอขาย ตลอดจนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการวางแผน บริษัทควรทำการฝึกอบรมใหม่แก่ผู้แทนยาได้เข้าใจถึงกระบวนการเสนอขายทุกขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การวางแผนที่ดีและ เจริญงาน, ขั้นที่ 2 การติดต่อและ เจริญงาน, ขั้นที่ 3 การรวมปรึกษาหารือ, ขั้นที่ 4 การปฏิบัติขอส่งสัหรือข้อโต้แย้ง, ขั้นที่ 5 การสรุปการขาย และ ขั้นที่ 6 การติดตามผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนการวางแผน-ติดต่อและ เจริญงาน จะตอง เน้นให้ผู้แทนยาเห็นคุณค่าและรู้หลักในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทาง บริษัทยาควรสนับสนุนให้ผู้แทนยาเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ตลอดจนช่วยวางแผนในการเดินทางที่ดีกับลูกค้า ปัญหาของบริษัท บริษัทควรพิจารณาและกำหนดในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ให้เหมาะสมซึ่ง เป็นปัญหาแก่ผู้แทนยามาก คือ ชนิดของยาในความรับผิดชอบ จำนวนลูกค้าในความรับผิดชอบ เป้าหมายยอดขาย ขอกำหนดให้เขารายงานตัวกับบริษัท ขอกำหนดให้เขียนรายงาน ความเข้มงวดในการตรวจสอบการทำงาน คาพาหนะ คาคอมมิชชัน สวัสดิการอื่น ๆ การจัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้แทนยา ตลอดจนการฝึกอบรม จักสัมมนา การประชาสัมพันธ์ และการคำนึงถึงคุณภาพยา

ปัญหาที่โรงพยาบาล บริษัทควรให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนฝึกใหม่แทนยาจากแก้ปัญหาลเฉพาะหน้าที่
 เกิดขึ้นในกรณีที่มีการประมุลยา การนำยาใหม่เสนอต่อแพทย์เพื่อพิจารณาสั่งซื้อ การเตือนความทรงจำ
 แพทย์ และการติดต่อกับเภสัชกรที่ห้องยา นอกจากนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับปรุง
ในเรื่องต่าง ๆ คือ แพทย์ควรให้ความสำคัญต่อผู้แทนยา สนใจทางค่านวิชาการ ให้เวลาแก่ผู้แทนยา
 มากขึ้น และคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนไข้, เภสัชกรควรให้การต้อนรับเป็นกันเอง ให้เวลากับผู้แทน
 ยา, โรงพยาบาลของรัฐบาล ควรกำหนดเวลาที่แพทย์วางใจผู้แทนยาเข้าพบ ปรับปรุงระเบียบชั้นตอน
 ต่าง ๆ และสนับสนุนค่านวิชาการใหม่ ๆ, บริษัทยาควรเลิกการจำหน่ายยาที่องค์การเภสัชกรรมผลิต
 ได้ และต้องมุ่งเสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล ซึ่งซื้อโดยเงินบำรุงโรงพยาบาล และตัวผู้
 แทนยาเอง ต้องปรับปรุงตัวเองในการดำเนินงานทั่วไป ปรับปรุงตัวเองในการติดต่อกับเภสัชกร ปรับ
 ปรุงคุณสมบัติของตัวเอง ทำหน้าที่เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่าง บริษัท แพทย์ เภสัชกร และโรงพยาบาล
 ที่สำคัญที่สุด คือ จะต้องศึกษาถึงกระบวนการเสนอขายทั้ง 6 ขั้นตอนให้เข้าใจโดยตลอด และนำไปใช้
 ในการเสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล

Thesis Title Medical Detailers' Problems in Selling Drugs to
 Government Hospitals

Name Mr. Manit Kittiphanichyakul

Thesis Advisor Assistant Professor Sompop Chareonkul, Ph.D.

Department Marketing

Academic Year 1980

ABTRACT

Drug is one of the most important things for human lives. From the sales record, about 13.2 percent of Thai people have bought and received drugs from government hospitals and health centers. In Thailand, pharmaceutical companies set up their selling units employing medical detailers to recommend drugs to the government hospitals. The basic problem of the medical detailers is that they rarely get a chance to meet a doctor. If they do get, the doctor is too busy to hear them. Besides, the detailers still lack the art of selling and the instrument assistance from their own companies.

As such, this study is intended to research into the medical detailers' problems in selling drugs to government hospitals; specifically, the purposes are to study problems and obstacles of medical detailers, the possible roles of pharmaceutical companies in helping their medical detailers get rid of the problems and to recommend the more efficient way of selling drugs to the government hospitals. These should be based on the hypothesis, "Medical detailers rarely get a chance to meet a doctor for detailing their drugs, because the doctor is too busy to hear them",

and "Drug samples, literatures, price lists and manuals are all used as a means of detailing."

The presentation follows the following organization:-

Chapter 1 - Introduction, Chapter 2 - Structure of Drug Marketing in Thailand, Chapter 3 - Processes of Drug Buying of the Government Hospitals, Chapter 4 - Processes of Selling Drugs to the Government Hospitals, Chapter 5 - Research on Medical Detailers' Problems in Selling Drugs to the Government Hospitals, Chapter 6 - Conclusions and Suggestions.

The research depends on the primary source and some data from the pharmacological thesis under the title, "The Study of Sales Management of Foreign Pharmaceutical Companies in Thailand", and from the article in Medical Progress (July 1978), "Contact with Pharmaceutical Companies". For the research into the medical detailers' problems, the researcher based his questionnaire on six steps of selling process from the book by Joseph W. Thompson, "Selling : Behavior Science Approach", and on observing and interviewing medical detailers, distributing 436 forms of questionnaires to them, 171 forms, or 39.22 percent, were returned. The results of the investigation show that medical detailers' problems, which need immediate solution, are problems of selling process, transport problems, company problems, and hospital problems.

Regarding the problems of selling process, medical detailers face difficulties from the very beginning, as most of them have no experience in planning, and are against it. Medical detailers, therefore, must be trained to follow the steps of selling process --- Planning, Contact, Discussion, Doubt, Completion, and Follow-up respectively. Out of these, the first one is most important which the companies must point out its

importance to the detailers, and train them to observe this step accordingly.

For transport problems, the companies should encourage the detailers to use their own cars, and arrange them a trip and a customer. For company problems, the companies must provide the detailers necessary details concerning a kind of drugs and a number of customers they take responsibility, sales target, sales report, restriction of working time, transport expense, commission, welfares and preparation of instruments including training, seminar, publicity and drug quality.

With regard to the hospital problems in dealing with doctors, the companies must train the detailers to solve the immediate problems relating to sales auction, recommending new drugs to a doctor for his consideration and order, reminding and contacting with pharmacist at the dispensary. In addition, other sections concerned must rectify their mistakes, that is; a doctor should display his interest in a medical detailer, study medical developments, and give him more time, thinking of a patient's benefit only. And a pharmacist should do the same.

The government hospitals should arrange the visiting time which will be convenient for both a doctor and a medical detailer, and improve other processes, and advocate newly developed sciences. The drug companies should avoid selling drugs produced by the Government Pharmaceutical Organization, but must try to sell drugs of their own to the government hospitals. Besides, medical detailers must improve themselves in all respects --- in their works, in the way how to contact with a pharmacist and in their qualification, and serve as a connecting ring of companies and doctors and pharmacists and hospitals. The most important thing is that a medical detailer must study the six steps of selling process throughly, and make them handy for the purposes.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ได้ เพราะได้รับความช่วยเหลือ ได้รับความร่วมมือ และได้รับข้อเสนอแนะจากบุคคลต่าง ๆ เป็นอย่างดี คือ ได้รับความช่วยเหลือคานขอมูลทางการตลาดจาก คุณสุเกียรติ กาญจนชาติ คุณธงชัย รูปถนพงศ์ และ คุณพิทยาธร นิมนานวรุฒิ, ได้รับขอมูลเกี่ยวกับองค์การ เกษตรกรรมจากคุณดำรง แก้วไสย, ได้รับขอมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อยาของโรงพยาบาลของรัฐบาล จาก เกษตรกรโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เกษตรกรโรงพยาบาลราชวิถี เกษตรกรโรงพยาบาลรามธิบดี และ เกษตรกรโรงพยาบาลวชิรพยาบาล, ได้รับความกรุณาจากคุณช่วยศาสตราจารย์บุญนอรอด สายศรี ช่วยเขียนข้อความขอความร่วมมือจากคุณแทนยาในแบบสอบถาม, ได้รับความร่วมมือจาก เกษตรกรและ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และโรงพยาบาลตำรวจ ช่วยแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้แทนยา, ได้รับขอมูลและได้รับความร่วมมือจากผู้จัดการฝ่ายขาย ตลอดจนผู้ควบคุมพนักงานขายหลายบริษัท ช่วยแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้แทนยา, ได้รับความร่วมมือจากผู้แทนยาจำนวน 172 คน ช่วยกรอกแบบสอบถาม, ได้รับข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ระหว่างการเขียนวิทยานิพนธ์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมภพ เจริญกุล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และจาก รองศาสตราจารย์อศุศล จาตุรงค์กุล ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด, ได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ประกอบ เสนหา ในการแปลบทคัดย่อ, ได้รับความช่วยเหลือในการจัดพิมพ์และโรเนียว จากเจ้าหน้าที่วิทยาลัยการศาหลายท่าน นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุข นักศึกษาคณะ เกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ขอมูลเกี่ยวกับเรื่องยา

ที่สำคัญที่สุดคือได้รับความกรุณาจาก คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ปรีชา วอนชอพร ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์อศุศล จาตุรงค์กุล กรรมการ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมภพ เจริญกุล กรรมการ และ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ไ้ช่วยสละเวลา อาน ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้ง เป็นอย่างมากที่ได้รับ ความกรุณาจากผู้ทักถวนามขางคน ตลอดจนผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแต่ไม่สามารถถวนามได้ จึงขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
รายการตารางประกอบ.....	ฃ
รายการรูปประกอบ.....	ท
รายการภาคผนวก.....	ธ
ความหมายของคำต่างๆที่ใช้ในการวิจัย.....	น
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ปัญหาพื้นฐาน.....	1
วัตถุประสงค์.....	2
ขอบเขตและวิธีวิจัย.....	3
ขอมูลและแหล่งขอมูล.....	4
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	5
✓2. โครงสร้างของการตลาดยาในประเทศไทย.....	6
ของทางการจำหน่ายยาในประเทศไทย.....	6
จำนวนหน่วยงานที่ทำหน้าที่จำหน่ายจ่ายแจกยา.....	9
ลักษณะโดยทั่วไปของตลาดยาในประเทศไทย.....	13
ลักษณะการดำเนินงานทางการตลาดยาของบริษัทยาในประเทศไทย..	15
กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องยาที่เป็นอุปสรรคต่อกรขาย.....	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

3.	กระบวนการซื้อขายของโรงพยาบาลของรัฐบาล.....	27
	จำนวนโรงพยาบาลของรัฐบาลในประเทศไทย.....	27
	องค์การเภสัชกรรม.....	31
	ขั้นตอนการจัดซื้อยาของโรงพยาบาลของรัฐบาล.....	33
	ก. ขั้นตอนการจัดซื้อยาของโรงพยาบาลราชวิถี สังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.....	33
	ข. ขั้นตอนการจัดซื้อยาของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า สังกัด กองทัพบก กระทรวงกลาโหม.....	37
	ค. ขั้นตอนการจัดซื้อยาของโรงพยาบาลวชิรพยาบาล สังกัดกรุงเทพ- มหานคร กระทรวงมหาดไทย.....	43
	ง. ขั้นตอนการจัดซื้อยาของโรงพยาบาลรามธิบดี สังกัดทบวงมหา- วิทยาลัย.....	46
	ทัศนคติของแพทย์ เกี่ยวกับการติดต่อกับบริษัท.....	50
4.	กระบวนการ เสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล.....	67
	ลักษณะการส่ง เสริมยาที่จะ เสนอขายให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล.....	67
	ก. การส่ง เสริมยาใหม่.....	67
	ข. การส่ง เสริมยา เก่า.....	69
	✓ หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้แทนยา.....	70
	✓ ลักษณะการดำเนินงานโดยทั่วไปของผู้แทนยา.....	74
	ก. การดำเนินงานของผู้แทนยาในเขตกรุงเทพ.....	74
	ข. การดำเนินงานของผู้แทนยาในเขตต่างจังหวัด.....	77

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

๕๓๑

หน้า

รูปแบบจำลองการเสนอขายของยูแทนยา.....	80
ขั้นที่ 1 การวางแผนติดต่อและเจรจา.....	80
ขั้นที่ 2 การติดต่อและเจรจา.....	82
ขั้นที่ 3 การปรึกษาหารือ.....	83
ขั้นที่ 4 การปฏิบัติต่อข้อสงสัยหรือข้อโต้แย้ง.....	86
ขั้นที่ 5 การสรุปการขาย.....	87
ขั้นที่ 6 การติดตามผลการเสนอขาย.....	87
5. การวิจัยปัญหาของยูแทนยาในการเสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล.....	89
การรวบรวมปัญหา.....	89
การกำหนดสมมติฐาน.....	91
การสร้างรูปแบบจำลอง.....	92
การจัดทำแบบสอบถาม.....	94
การสุ่มตัวอย่าง.....	97
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	101
การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย.....	104
6. สรุปและขอเสนอแนะ.....	284
สรุปทั่วไป.....	284
สรุปปัญหาของยูแทนยา.....	286
สรุปความแตกต่างของยูแทนยา.....	296
สรุปการทดสอบสมมติฐาน.....	298

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา..... 300

 ก. การแก้ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเสนอขายให้แกู่แทนยา.... 300

 ข. การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางให้แกู่แทนยา..... 307

 ค. การแก้ปัญหาที่บริษัทให้แกู่แทนยา..... 308

 ง. การแก้ปัญหาที่โรงพยาบาลให้แกู่แทนยา..... 312

 จ. การเปลี่ยนแปลงในเรื่องอื่น ๆ..... 314

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป..... 318

บรรณานุกรม..... 320

ภาคผนวก..... 326

ประวัติผู้เขียน..... 354

รายการตารางประกอบ

ตารางที่

หน้า

1.	เพศของผู้แทนยาและจำนวนบริษัท.....	106
2.	ประสบการณ์การทำงานของผู้แทนยา.....	108
3.	ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้แทนยา.....	110
4.	ลูกค้าในความรับผิดชอบของผู้แทนยา.....	112
5.	ทัศนคติของผู้แทนยา เกี่ยวกับความใกล้เคียงกันของลูกค้า.....	115
6.	ผู้กำหนดเป้าหมายยอดขายให้แก่ผู้แทนยา.....	117
7.	ทัศนคติของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ ที่มีต่อข้อกำหนดและขอปฏิบัติของบริษัทฯ.....	119
8.	ทัศนคติของผู้แทนยา เขตต่างจังหวัดที่มีต่อข้อกำหนดและขอปฏิบัติของบริษัทฯ.....	120
9.	ทัศนคติของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดที่มีต่อข้อกำหนดและขอปฏิบัติ ของบริษัทฯ.....	121
10.	ทัศนคติของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ ที่มีต่อสิ่งต่างๆ ที่บริษัทให้.....	128
11.	ทัศนคติของผู้แทนยา เขตต่างจังหวัดที่มีต่อสิ่งต่างๆ ที่บริษัทให้.....	129
12.	ทัศนคติของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดที่มีต่อสิ่งต่างๆ ที่บริษัทให้.....	130
13.	พาหนะที่ผู้แทนยาใช้ เดินทางติดต่อกับลูกค้า.....	138
14.	ทัศนคติของผู้แทนยา เกี่ยวกับความสะดวกในการ เดินทางติดต่อกับลูกค้า.....	139
15.	ความบอบในการติดต่อกับแพทย์รายใหม่ที่โรงพยาบาลของรัฐบาลของผู้แทนยา.....	141
16.	ปัญหาที่ผู้แทนยาประสบในการติดต่อกับแพทย์รายใหม่.....	142
17.	การศึกษาถึงอุปนิสัยและประวัติส่วนตัวของแพทย์ก่อน เขาพบแพทย์ของผู้แทนยา.....	145
18.	ปัญหาที่ผู้แทนยาประสบก่อน เขาพบแพทย์.....	146
19.	สถานการณ์ผู้แทนยา เขาพบแพทย์ที่ โรงพยาบาลของรัฐบาล.....	149
20.	ทัศนคติของผู้แทนยา เกี่ยวกับความเต็มใจของแพทย์ชายที่จะ เจริญจากกับผู้แทนยา.....	151
21.	ทัศนคติของผู้แทนยา เกี่ยวกับความเต็มใจของแพทย์หญิงที่จะ เจริญจากกับผู้แทนยา.....	151
22.	ทัศนคติของผู้แทนยา เกี่ยวกับความเต็มใจของแพทย์อาวุโสที่จะ เจริญจากกับผู้ แทนยา.....	152

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

23. ทศนคติของผู้แทนยา เกี่ยวกับความเต็มใจของแพทย์ใหม่ที่จะเจอจากกับผู้-
แทนยา..... 152

24. ทศนคติของผู้แทนยา เกี่ยวกับ เวลาที่แพทย์ใทแกยผู้แทนยาในการ เสนอขายยา.. 156

25. ทศนคติของผู้แทนยา เขตกรุง เทพา เกี่ยวกับการประสบปัญหาในการตอบขอซัก-
ถามในเรื่องรายละเอียคของยาและการใชยา ขณะที่เจอจากกับแพทย์..... 163

26. ลักษณะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับการตอบขอซักถามในเรื่องรายละเอียคของยา
และการใชยาของผู้แทนยา เขตกรุง เทพา..... 163

27. ทศนคติของผู้แทนยา เขตต่างจึงหวัด เกี่ยวกับการประสบปัญหาในการตอบขอ
ซักถามในเรื่องรายละเอียคของยาและการใชยา ขณะที่เจอจากกับแพทย์..... 164

28. ลักษณะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับการตอบขอซักถามในเรื่องรายละเอียคของยา
และการใชยาของผู้แทนยา เขตต่างจึงหวัด..... 164

29. ทศนคติของผู้แทนยา เขตกรุง เทพา และต่างจึงหวัด เกี่ยวกับการประสบปัญหาใน
การตอบขอซักถามในเรื่องรายละเอียคของยาและการใชยา ขณะที่เจอจากกับ
แพทย์..... 165

30. ลักษณะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับการตอบขอซักถามในเรื่องรายละเอียคของยา
และการใชยาของผู้แทนยา เขตกรุง เทพา และต่างจึงหวัด..... 165

31. ทศนคติของผู้แทนยา เขตกรุง เทพา เกี่ยวกับการประสบปัญหาในเรื่องขวนการ
หรือเทคนิคในการติคคอและรวมปริกษาหารือทางทดษฎี ขณะที่เจอจากกับแพทย์.. 171

32. ลักษณะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับขวนการหรือ เทคนิคในการติคคอและรวมปริกษา
หารือทางทดษฎี ของผู้แทนยา เขตกรุง เทพา..... 171

33. ทศนคติของผู้แทนยา เขตต่างจึงหวัด เกี่ยวกับการประสบปัญหาในเรื่องขวนการ
หรือเทคนิคในการติคคอ และรวมปริกษาหารือทางทดษฎี ขณะที่เจอจากกับแพทย์.. 172

34. ลักษณะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับขวนการหรือ เทคนิคในการติคคอและรวมปริกษาหารือ
ทางทดษฎี ของผู้แทนยา เขตต่างจึงหวัด..... 172

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

35. ทศนคติของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เกี่ยวกับการประสมปัญหาในเรื่องขบวนการหรือเทคนิคในการติดต่อ และรวมปรึกษาหารือทางทฤษฎี ขณะที่เจรจากับแพทย์..... 173

36. ลักษณะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับขบวนการหรือเทคนิคในการติดต่อและรวมปรึกษาหารือทางทฤษฎี ของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด..... 173

37. ทศนคติของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ เกี่ยวกับการประสมปัญหาในเรื่องการสนทนาและจิตใจแพทย์ ขณะที่เจรจากับแพทย์..... 179

38. ลักษณะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับการสนทนาและจิตใจแพทย์ของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ..... 179

39. ทศนคติของผู้แทนยา เขตต่างจังหวัด เกี่ยวกับการประสมปัญหาในเรื่องการสนทนาและจิตใจแพทย์ ขณะที่เจรจากับแพทย์..... 180

40. ลักษณะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับการสนทนาและจิตใจแพทย์ของผู้แทนยา เขตต่างจังหวัด..... 180

41. ทศนคติของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เกี่ยวกับการประสมปัญหาในเรื่องการสนทนาและจิตใจแพทย์ ขณะที่เจรจากับแพทย์..... 181

42. ลักษณะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับการสนทนาและจิตใจแพทย์ของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด..... 181

43. ทศนคติของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งมีส่วนช่วยในการเสนอขายควยวากับแพทย์..... 187

44. ทศนคติของผู้แทนยา เขตต่างจังหวัด ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งมีส่วนช่วยในการเสนอขายควยวากับแพทย์..... 188

45. ทศนคติของผู้แทนยา เขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งมีส่วนช่วยในการเสนอขายควยวากับแพทย์..... 189

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
46. ทัศนคติของผู้แทนยาเขตกรุงเทพฯ ต่อการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ของบริษัท สำหรับผู้แทนยาเพื่อการเจรจาเสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล.....	219
47. ทัศนคติของผู้แทนยาเขตต่างจังหวัดต่อการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ของบริษัท สำหรับผู้แทนยาเพื่อการเจรจาเสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล.....	220
48. ทัศนคติของผู้แทนยาเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดต่อการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ของบริษัท สำหรับผู้แทนยาเพื่อการเจรจาเสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของ รัฐบาล	221
49. ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อผู้แทนยามากที่สุด กรณีที่ทางโรงพยาบาลของรัฐบาลมี การประมูลยา.....	233
50. ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อผู้แทนยามากที่สุด กรณีที่ยังไม่เข้าโรงพยาบาลของ รัฐบาล ผู้แทนยาต้องนำยาใหม่เสนอขอแพทย์ เพื่อพิจารณาสั่งซื้อ.....	236
51. ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อผู้แทนยามากที่สุด กรณีที่ยาเข้าโรงพยาบาลแล้ว ผู้แทนยาต้องพยายามหาพบแพทย์ เพื่อเคื้อนความทรงจำให้สั่งยาของตนอยู่ เรื่อย ๆ	238
52. ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อผู้แทนยามากที่สุด ขณะติดต่อกับเภสัชกรที่ห้องยา โรงพยาบาลของรัฐบาล	241
53. ขอเสนอหรือขอต่อรองของแพทย์ ขณะที่ผู้แทนยาทำการเสนอขายยาให้แก่ โรงพยาบาลของรัฐบาล	244
54. ลักษณะการตัดสินใจของผู้แทนยาเขตกรุงเทพฯ ต่อขอเสนอหรือขอต่อรอง ของแพทย์	245
55. ลักษณะการตัดสินใจของผู้แทนยาเขตต่างจังหวัดต่อขอเสนอหรือขอต่อรอง ของแพทย์	246

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
56.	ลักษณะการตัดสินใจของผู้แทนยาเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดขอเสนอ หรือขอรับรองของแพทย์	247
57.	ขอเสนอหรือขอรับรองของเภสัชกร ขณะที่ผู้แทนยาทำการเสนอขายยา ให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล	248
58.	ลักษณะการตัดสินใจของผู้แทนยาเขตกรุงเทพฯ ขอเสนอหรือขอรับรอง ของเภสัชกร	249
59.	ลักษณะการตัดสินใจของผู้แทนยาเขตต่างจังหวัดขอเสนอหรือขอรับรอง ของเภสัชกร	250
60.	ลักษณะการตัดสินใจของผู้แทนยาเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดขอเสนอ หรือขอรับรองของเภสัชกร	251
61.	การสอบถามที่ห้องยาของผู้แทนยาเกี่ยวกับความถูกต้องในการจัดตั้งยาของ บริษัท	259
62.	การสอบถามแพทย์ของผู้แทนยาเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ยา	260
63.	จำนวนผู้แทนยาที่ตอบคำถามขอเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเสนอขาย ยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล	263

รายการรูปประกอบ

รูปที่	หน้า
2.1	7
2.2	16
3.1	36
3.2	36
3.3	37
3.4	42
3.5	42
3.6	46
3.7	49
3.8	49
4.1	80

รายการภาคผนวก

ภาคผนวก

หน้า

ก.	ข้อบัญญัติตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การควบคุมการโฆษณา	327
ข.	มติคณะรัฐมนตรี เรื่องการจัดชื้อยาและเวชภัณฑ์จากองค์การเภสัชกรรม	332
ค.	ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการชื้อยาควยเงินงบประมาณ พ.ศ. 2522 ..	334
ง.	หน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานขายของบริษัท ไพบูลย์วัฒนา จำกัด	337
จ.	ลักษณะแบบสอบถามที่สมบูรณ์	340

น.

ความหมายของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

ผู้แทนยา หมายถึงพนักงานที่ทำหน้าที่ให้รายละเอียดแก่แพทย์ และเสนอขายยาให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล

ยา หมายถึงยาที่เสนอขายให้แก่โรงพยาบาลของรัฐบาล ซึ่งเป็นยาที่แพทย์ต้องเขียนใบสั่งยาจ่ายให้แก่คนไข้

ยาใหม่ หมายถึงยาที่บริษัทยาเพิ่งจดทะเบียน และบริษัทยาได้นำเสนอต่อแพทย์ที่โรงพยาบาล เพื่อทดลองกับคนไข้ และเสนอให้คณะกรรมการโรงพยาบาลของรัฐบาลพิจารณาว่ายานั้นเข้าโรงพยาบาล เพื่อสั่งซื้อไว้ใช้ในโรงพยาบาลต่อไป (หน้า 67)

ยาเก่า หมายถึงยาที่โรงพยาบาลของรัฐบาลได้อนุมัติให้รับเอาไว้ในโรงพยาบาล และมีการสั่งซื้อโดยห้องยาของโรงพยาบาลของรัฐบาลแล้วไม่รวมถึงยาที่ใกล้หมดอายุ หรือยาที่หมดอายุแล้ว (หน้า 67)

โรงพยาบาล หมายถึงโรงพยาบาลของรัฐบาลเท่านั้น ไม่รวมสถานีอนามัย สถานควบคุมโรค สถานบริการสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาล และไม่รวม โรงพยาบาลเอกชน

แพทย์ หมายถึงแพทย์ที่ทำงานในโรงพยาบาลของรัฐบาล

เภสัชกร หมายถึงเภสัชกรที่ประจำอยู่ที่ห้องยาโรงพยาบาลของรัฐบาล

ปัญหาส่วนตัว หมายถึงปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติ งาน และการปฏิบัติงานของผู้แทนยา (หน้า 90)